

Artikel 3 (ændring af overenskomstens artikel IV – skattemæssigt hjemsted)

Artikel IV fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være hjemmehørende i en af de to stater. Definitionen ændres for Malaysias vedkommende, så den svarer til den nuværende definition for Danmarks vedkommende. Efter ændringen skal udtrykket ”hjemmehørende i en kontraherende stat” betyde en person som i skattemæssig henseende er hjemmehørende i den pågældende stat.

Artikel 4 (ændring af overenskomstens artikel V – fast driftssted)

Artikel V fastsætter, hvornår et foretagende fra den ene stat udøver erhvervsvirksomhed af et sådant omfang i den anden stat, at foretagendet kan anses for at have et fast driftssted i den anden stat.

Definitionen af fast driftssted har betydning ved anvendelsen af artikel VII om indkomst ved erhvervmæssig virksomhed. Hvis et foretagende fra den ene stat har et fast driftssted i den anden stat, kan den anden stat beskatte foretagendet af den del af dets fortjeneste, som er opnået gennem driftsstedet. Ellers er hovedreglen, at når et foretagende fra den ene stat oppebærer fortjeneste fra virksomhed i den anden stat, er det alene den førstnævnte stat, som kan beskatte fortjenesten.

Definitionen af fast driftssted ændres, så det nævnes udtrykkeligt, at den også omfatter en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes. Ændringen er i overensstemmelse med OECD-modellens fast driftssteds bestemmelse.

Definitionen ændres endvidere, så det udtrykkeligt nævnes, at en lagerbygning danner fast driftssted. Den er tale om en præcisering, idet en lagerbygning typisk alligevel medfører fast driftssted efter den gældende hovedbestemmelse om fast forretningssted, hvorfra et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

Endelig ændres den nuværende bestemmelse i artikel V, stk. 4, litra a, hvorefter et foretagende fra den ene stat har fast driftssted i den anden stat, når det driver tilsynsvirksomhed i den anden stat i mere end seks måneder i forbindelse med et anlægs- eller monteringsarbejde, som udføres i den anden stat. Det præciseres, at et foretagende alene har fast driftssted, hvis de seks måneder ligger indenfor en tolv måneders periode.

Artikel 5 (ændring af overenskomstens artikel IX – international skibs- og luftfart)

Artikel IX om international skibs- og luftfart ændres i overensstemmelse med OECD-modellen. Ændringen medfører, at fortjeneste, som et foretagende fra den ene stat opnår ved drift af skibe eller luftfartøjer i international trafik, kun kan beskattes i denne stat. Denne regel gælder også for en andel af fortjeneste ved drift af skibe eller luftfartøjer, som en person, der er hjemmehørende i en stat, opnår gennem deltagelse i en pool, et konsortium eller en international driftsorganisation.

Den nuværende artikel IX medfører derimod, at en stat må beskatte et foretagende fra den anden stat af fortjeneste ved international trafik, som foretagendet opnår i førstnævnte stat, men skatten skal nedsættes med 50 pct.

Artikel 6 (ændring af overenskomstens artikel XI – renter)

Overenskomstens artikel XI, stk. 1, medfører, at en stat kan beskatte renter, der hidrører fra denne stat.

Det nuværende stk. 2 i artikel XI går dog ud på, at når en person, der er hjemmehørende i en stat, oppebærer renter fra den anden stat, skal renterne være fritaget for skat i en anden stat, hvis denne anden stat har godkendt den fordring, som renten vedrører.

Protokollens artikel 6 ophæver overenskomstens artikel XI, stk. 2.

Artikel 7 (ændring af overenskomstens artikel XII – royalties)

Den nuværende artikel XII, stk. 1, går ud på, at når en person, der er hjemmehørende i en stat, oppebærer royalties fra den anden stat, skal disse royalties være fritaget for skat i en anden stat, hvis denne anden stat har godkendt de pågældende royalties.

Royalty-artiklen ændres, så bestemmelsen i højere grad følger OECD-modellen og FN-modellen.

Den ny artikel XII, stk. 1, går ud på, at royalty kan beskattes i den stat, hvor royalty-modtageren er hjemmehørende (bopælsstaten), samt at royalty også kan beskattes i den anden stat, hvorfra den hidrører (kildestaten), men hvis modtageren er royaltyens retmæssige ejer, må kildestatens skat ikke overstige 10 pct. af royaltyens bruttobeløb.

Stk. 2 indeholder en definition af udtrykket ”royalties” ved anvendelsen af artikel XII.

Royalty-definitionen er udvidet i forhold til OECD-modellens definition. Begrebet omfatter også vederlag for anvendelsen eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr samt ve-